

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

01601, м. Київ, вул. Богомольця, 10

тел. (044) 254-93-33 info@police.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

23 березня 2023 року

Старший слідчий в особливо важливих справах Головного слідчого управління Національної поліції України підполковник поліції Слончак Денис Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022000000000476 від 03.06.2022 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для складання та вручення повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Гурського Максима Миколайовича
19.01.1992 року народження, уродженця
м. Каховка Херсонської області,
громадянина України, зареєстрований за
адресою: Херсонська область, Каховський
район, місто Каховка, вул. Мелітопольська
68, квартира 1, раніше не судимого,

про підозру у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Встановлено, що у 1945 році створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН) – глобальну міжнародну організацію, декларованою метою діяльності якої є підтримання й зміцнення миру й міжнародної безпеки, розвиток співробітництва між державами світу.

До складу ООН увійшли Союз Радянських Соціалістичних Республік (правонаступником якого з 1991 року є російська федерація), Українська Радянська Соціалістична Республіка (правонаступницею якої з 1991 року є

Україна) та ще 49 держав-засновниць, а згодом до вказаної міжнародної організації прийняті інші держави світу.

26.06.1945 підписано Статут Організації Об'єднаних Націй (далі – Статут ООН), який набув чинності 24.10.1945.

Статтею 1 Статуту визначено, що ООН має на меті:

1. Підтримувати міжнародний мир та безпеку і з цією метою вживати ефективних колективних заходів для запобігання та усунення загрози миру й придушення актів агресії, або інших порушень миру, і проводити мирними засобами, відповідно до принципів справедливості та міжнародного права, залагоджування або розв'язання міжнародних конфліктів або ситуацій, що можуть призвести до порушення миру.

2. Розвивати дружні відносини між націями на основі дотримання принципу рівноправності та самовизначення народів, а також вживати інших відповідних заходів для зміцнення загального миру.

3. Здійснювати міжнародне співробітництво в сфері розв'язання міжнародних проблем економічного, соціального, культурного та гуманітарного характеру й у заохоченні та розвитку поваги до прав людини й основних свобод для всіх, без розрізнення раси, статі, мови та релігії.

4. Бути центром для узгодження дій націй у досягненні цих загальних цілей.

Статтею 2 Статуту ООН закріплено Принципи, у відповідності до яких мають діяти усі Члени Організації для досягнення цілей, визначених у статті 1 вказаного Статуту.

Частиною 4 статті 2 Статуту ООН передбачено, що усі Члени ООН утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканості або політичної незалежності будь-якої держави, так і якимось іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 №2131 (XX) прийнято Декларацію Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про убезпечення їх незалежності і суверенітету, в якій закріплено, що:

1. Жодна держава не має права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави. Внаслідок цього засуджуються не тільки збройне втручання, а й інші форми втручання і будь-які погрози, спрямовані проти правосуб'єктності держави чи проти її політичних, економічних і культурних складових.

2. Жодна держава не може ні застосовувати, ні заохочувати застосування економічних, політичних заходів чи заходів іншого характеру для примушування іншої держави підкорити здійснення її прав чи для отримання будь-яких переваг. Всі держави повинні також утримуватися від того, щоб організовувати, допомагати, створювати, фінансувати, заохочувати чи допускати збройну, підливну чи терористичну діяльність, спрямовану на зміну устрою іншої держави шляхом насильства, а також втручання у внутрішню боротьбу в іншій державі.

3. Застосування сили для позбавлення народів форми їх національного існування являється порушенням їх невід'ємних прав і принципу невтручання.

4. Суворе дотримання цих обов'язків є суттєво важливою умовою для забезпечення мирного співіснування націй, оскільки практика втручання в будь-якій формі не тільки є порушенням духу і букви Статуту ООН, а і призводить до створення ситуацій, що загрожують міжнародному миру і безпеці.

5. Кожна країна має невід'ємне право обирати свою політичну, економічну, соціальну і культурну систему без втручання в будь-якій формі з боку будь-якої іншої держави.

6. Всі держави повинні поважати право народів і націй на самовизначення і незалежність, і це право повинно реалізовуватись вільно і без будь-якого зовнішнього тиску і при повному дотриманні прав людини і основоположних свобод. Внаслідок цього всі держави повинні сприяти повному усуненню расової дискримінації і колоніалізму у всіх їх формах і проявах.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 №36/103 прийнято Декларацію Про неприпустимість інтервенції і втручання у внутрішні справи держав, в якій закріплено, що жодна держава чи група держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання в будь-якій формі чи з будь-яких причин у внутрішні справи інших держав.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН від 24.10.1970 №2625 (XXV) прийнято Декларацію Про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, закріплено наступні принципи:

1. Принцип, згідно якого держави утримуються в своїх міжнародних відносинах від загрози силою чи її застосуванням як проти територіальної цілісності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з цілями ООН.

2. Принцип, згідно якого держави вирішують свої міжнародні спори мирними засобами таким чином, щоб не наражати загрозу міжнародного миру, безпеці, справедливості.

3. Принцип, що стосується обов'язку відповідно до Статуту не втручатись в справи, що входять до внутрішньої компетенції будь-якої іншої держави.

4. Обов'язку держав співпрацювати одна з одною відповідно до Статуту.

5. Принцип рівноправності і самовизначення народів.

6. Принцип суверенної рівності держав.

7. Принцип добросовісного виконання державами обов'язків, взятих ними відповідно до Статуту.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Вказаним документом задекларовано, що територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнано значною кількістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 російською федерацією.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі 31.05.1997 укладено Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору російська федерація взяла на себе зобов'язання поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та російською федерацією та розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили або загрози силою, невтручання у внутрішні справи.

Статтями 1-3 Конституції України, прийнятої Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

При цьому, статтею 69 Конституції України визначено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії.

Відповідно до статті 71 Конституції України вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Виборцям гарантується вільне волевиявлення.

Водночас, статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

В порушення вищевказаних умов міжнародних договорів та ігноруючи положення Конституції України, 24.02.2022 вище політичне та військове командування російської федерації розпочало широкомасштабну збройну агресію та військове вторгнення до суверенних кордонів України, що потягло окупацію частини територій суверенної держави.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

Внаслідок широкомасштабного військового вторгнення російської федерації на територію України, тимчасово окупованим стало місто Каховка Херсонської області.

Досудовим розслідуванням встановлено, що у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 03.03.2022 невстановлені особи, маючи на меті встановлення контролю над тимчасово окупованою територією міста

Каховка Херсонської області та запровадження діяльності на вказаній території визначених окупаційною владою нормативних актів, запропонували громадянину України Гурському Максиму Миколайовичу 19.01.1992 року народження, який працював у Каховському громадському формуванні з охорони громадського правопорядку «Щит», взяти на себе функції поліцейського Каховського відділу поліції, підконтрольного окупаційній владі та військово-політичному керівництву російської федерації.

Усвідомлюючи протиправність своїх дій, допускаючи настання суспільно небезпечних наслідків у вигляді подальшої окупації території України, жертв серед мирного населення, порушення основоположних прав і свобод мешканців міста Каховка Херсонської області та бажаючи їх настання, Гурський М.М. погодився на незаконну пропозицію представників окупаційної влади та військово-політичного керівництва країни-агресора, висунуту в порушення міжнародних договорів, обов'язки за якими взято на себе, в тому числі, російською федерацією.

Обійнявши посаду поліцейського підконтрольного окупаційній владі Каховського відділу поліції, Гурський М.М., використовуючи формений одяг та знаки розрізнення країни-агресора, діючи умисно, в інтересах окупаційної влади та військово-політичного керівництва російської федерації почав виконувати адміністративно-правові функції, притаманні правоохоронним органам, в тому числі здійснювати пропаганду інтересів російської федерації, придушення спроб організації мітингів на користь незалежності України, здійснювати нагляд за закладами освіти, культури, охорони здоров'я, а також суб'єктами господарювання різних форм власності, з метою їх схилення до взаємодії з окупаційною владою країни-агресора на території міста Каховка Херсонської області.

При цьому, діючи всупереч інтересів суверенної держави Україна, інтерпретуючи себе із новопризначеним представником влади, а фактично діючи в інтересах військово-політичного керівництва російської федерації, маючи на меті здійснення пропаганди інтересів країни-агресора, використовуючи повноваження «поліцейського Каховського району», якими його незаконно наділила окупаційна влада, Гурський М.М. надав інтерв'ю російським пропагандистським засобам масової інформації, в якому зазначив про завершення у місті Каховка Херсонської області будівництва центру по інтеграційним процесам з російською федерацією.

Крім того, продовжуючи свою злочинну діяльність, діючи умисно, в інтересах окупаційної влади та військово-політичного керівництва російської федерації Гурський М.М., перебуваючи в приміщенні Каховської міської ради, що за адресою: Херсонська область, м. Каховка, просп. Дніпровський, 23, при невстановлених досудовим розслідуванням обставинах здійснив виклик керівників закладів освіти Каховської міської ради і, маючи на меті пропагування інтересів країни-агресора, повідомив їм, що відділи освіти повинні підпорядковуватись окупаційній владі, вимагав забезпечити проведення культурних та спортивних заходів у співпраці з окупаційною

владою, а також повернути евакуйовані матеріально-технічні засоби закладів освіти, надати список працівників, які надали згоду на співпрацю з державою-агресором тощо.

Крім того, у період з березня по липень 2022 року Гурський М.М. діючи в якості «поліцейського Каховського відділу поліції» викликав до приміщення Каховської міської ради, що за адресою: Херсонська область, м. Каховка, просп. Дніпровський, 23 приватних підприємців, керівників підприємств, установ, організацій м. Нова Каховка та, маючи на меті фінансування незаконно створених окупаційних органів, вимагав від суб'єктів господарювання провадження подальшої господарської діяльності у взаємодії з окупаційною владою, призначеною державою-агресором.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, Гурський М.М., перебуваючи в приміщенні Каховської міської ради, що за адресою: Херсонська обл., м. Каховка, просп. Дніпровський, 23, добровільно виконуючи повноваження, якими його незаконно наділено окупаційною владою, протягом травня – липня 2022 року організував та забезпечив видачу платних перепусток для перетину р. Дніпро через дамбу Каховської ГЕС.

Таким чином, громадянин України Гурський М.М., діючи умисно, всупереч інтересів суверенної держави України, в інтересах окупаційної влади та військово-політичного керівництва російської федерації, маючи на меті сприяння країні агресору в окупації територій України, добровільно зайняв посаду в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованих територіях.

На підставі викладеного, Гурський Максим Миколайович, обгрунтовано підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий в ОВС
ГСУ НП України
підполковник поліції

Денис СЛОНЧАК

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор відділу
Офісу Генерального прокурора
«23» 03 2023 року

Максим ЗАХАРОВ

Підозрюваному Гурському М.М. роз'яснено, що відповідно до ст. 42 КПК України він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2023 року

**Старший слідчий в ОВС
ГСУ НП України**

Денис СЛОНЧАК